

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT X.

Frequens.

1. **D**E consilio quidem est confessio-
nis frequentia præter illam,
quæ fieri semel debet in anno, & in fine
vitæ: quoniam hæc frequentia maximè
est in causa, ut sæpe quis peccata venia-
lia, vel mortalia aliàs remissa, confi-
teatur in genere; ideo hæc de re pro-
prius est hic agendi locus.

Confessio peccati in genere.

2. **P**eccato mortali carens variis mo-
dis peccata in genere confiteri
potest, qui ad sequentes reducuntur.

Primò sic: *Fateor mea mortalia olim
commissa, & ritè absoluta, seu ritè con-
fessa.*

Secundò: *Fateor mea venialia com-
missa olim, & ritè absoluta.*

Tertiò: *Fateor mea venialia pecca-
ta.*

Quartò: *Fateor mea olim commissa,
& absoluta peccata contra castitatem,
ver. grat.*

Quintò: *Fateor mea peccata, aliàs
ritè confessa, seu absoluta.*

Sextò: *Fateor mea venialia, men-
dacia v. gr.*

Septimò: *Fateor mea peccata venia-
lia commissa post ultimam confessionem.*

3. Inquirimus ergo: an in dicto
casti, quo quis mortalibus caret; om-
nes hi modi validam faciant, & licitam
confessionem?

Et quidem dico primò, quod validam
faciant in necessitate, certum esse, quia
in proximè morituris, quando quis ex-

pressius loqui non valet, illam praxim
Ecclesie tutissimè admittit.

Ergo dico secundò: si tunc valida
est, ut certè est, fore etiam validam
semper in prædicto eventu, quo quis
recentia mortalia non habet. Ratio
est, quia in Sacramento illa materia,
quæ semel validè affertur, semper, &
in quocunque casu, valida est, & suffi-
ciens; nam, nulla necessitas facere po-
test materiam, illud, quod materia non
erat: ut, quia vinum y. g. est materia
consecrationis; aqua Baptismi, propter
nullam necessitatem (suppleri potest ab
alia materia, ut expressè docent omnes
Theologi, quorum aliqui videri possunt
apud Dianam d. 3. tract. 4. resol. 66.
Si ergo peccata in genere sine explica-
tione speciei, & numeri non essent ma-
teria sufficiens Sacramenti Pœnitentiæ,
nulla necessitas dicta in proximè mori-
turo sufficientem materiam facere pos-
set illa peccata in genere, sed suffi-
ciens est in eventu necessitatis ex praxi
Ecclesie, ut diximus; ergo & in om-
nibus quibuscunque eventibus.

4. Dico tertiò, valde probabile esse
& tutum, prædictam confessionem
licitam esse; modò semper suppona-
tur, adesse dolorem, sive actualement, si-
ve virtuale non retractatum, & alia
requisita, juxta superius dicta.

Probatur hæc Doctrina primò ex S.
Thoma, qui in 4. dist. 16. & 17. q. 1. &
q. 4. videtur, hanc sententiam appro-
bare, dum sic ait: Religiosi, quibus
imponitur de præcepto menstrua cōfel-
sio, si carent mortalibus, non teneri in
particulari confiteri venialia, sed tan-
tùm in communi, &c. ita D. Thomas,
licet

licet dictum hoc non placeat Escobar
lib. 13. *Theol. Mor. c. 6. disp. 18.*

Secundò, quia quando materia Sa-
cramenti est quoad validitatem suffici-
ens, licet etiam semper illa uti possi-
mus, si aliquid præceptum, vel aliquid
inconveniens non obstat; at nihil ob-
stat in casu nostro; ergo, &c.

5. Non enim obstat præceptum
ullum, quia illud afferri non potest;
nec ullum obstat inconveniens, quia
cum peccata venialia, vel mortalia rem-
issa voluntarie subdantur Confessio-
ni, non est inconveniens, illa separa-
tim, & in individuo non confiteri.

6. Dices, obstat Concil. Trident.
sess. 14. cap. 3. & Can. 7. ubi dicitur,
Peccatorem teneri ad declarandum in
Confessione omnia, & singula peccata,
tum quoad species, tum quoad nu-
merum, tum quoad circumstantias sal-
tem speciem mutantem.

Respondeo primò: Si hic textus
aliquid contra probabilitatem hujus
sententiæ probaret, probaret etiam id
in necessitate, quando quis, magis se
explicare non valet.

Respondeo secundò: Concilium
ideo ibidem addit omnia, & singula
mortalia etiam cogitationes in confes-
sione manifestari debere; quia ea red-
dunt homines filios iræ: subsumo;
sed nostra, de quibus agimus peccata,
non reddunt homines filios iræ; ergo
de his Tridentinum non loquitur. Ad-
de hanc Tridentini dispositionem limi-
tari ab omnibus, ut non cadat in pec-
cata venialia, quia, hæc, ut nimis sæ-
pè dictum est, confiteri non tenemur;
Simili ergo modo nos eandem disposi-

tionem limitare possumus, quòd non
loquatur de peccatis confessis in gene-
re, quando mortalia præsentia non
adsunt.

7. Dices iterum, esse inconveni-
ens, quòd Sacerdos, qui debet ferre
judicium, & sententiam, nesciat pec-
cata, nisi in genere, & non hæc, &
illa determinata, unde & nesciat pec-
nitentis statum.

Respondeo, inconveniens adesse
certè, si locutio sit de mortalibus, non-
dum absolutis; sed de venialibus, vel
mortalibus remissis aliàs, & confessis,
nullum est inconveniens; quia secus
etiam in necessitate id requiretetur.
Satis igitur est, si Sacerdos sciat, pec-
nitentem peccasse, veniam nunc pete-
re: statum autem ejusdem sufficienter
cognoscit, dum ex confessione dumtaxat
venialium, & mortalium remissio-
rum, videt, ipsum non esse filium iræ,
& inimicum DEI.

8. Hanc sententiã latè defendit
Delgado de Pœnit. cap. 14. dub. 6. &
iterum cap. 17. dub. 44. eam etiam tenet
in aliquo modo ex prædictis (sed cer-
tè eadem est ratio de omnibus) Dica-
stillus de Pœnitent. cap. 14. dub. 9. num.
731. Leander tom. 1. tractat. 5. d. 3.
quæst. 35. & Diana p. 11. tract. 5. resol.
24. & res. 53. sed idem Diana ibidem
tract. 7. res. 35. in fin. videtur esse sibi
contrarius, nam in aliquo ex prædictis
modis negat, & favet item prædictæ sen-
tentiæ Sylvester v. Confessio quæst. 13.
Favet Gobat in Clypeo Clementiorum Ju-
dicum n. 229. Favet Alensis ab eodem
Gobat, & a Sylvestro ibidem citatus, esto
negat Calpensius apud Dian. dict. res. 35.
M. 2.

9. Nota,

notat in bibliot.

AMBVRIN
in
ECCLESIA PRÆCEPTO
DE
E III
30/6

9. Nota, Suarium de Pœnitent. disp. 23. sect. 1. num. 10. dicere prædictam sententiam esse probabilem (speculativè, sed non practicè; ad quod dictum respondet Dicastillus *loc. citat.* in hunc ferè modum; si hæc sententia est (*inquit*) speculativè probabilis, erit etiam practicè, quia tunc, quod est probabile speculativè, deduci non potest in praxim, quando aliquid novi consideratur adesse in praxi, quod illud improbabile reddit; id quod nullo modo adest in casu prædictæ sententiæ, ut modo nos diximus à n. 6 & latè probat idem Dicastillus *ibidem*.

10. Quæres, si quis ita confiteatur, *Fateor peccata mea*, nihil aliud addens, legitime extra necessitatem confitebitur?

Respondeo, legitime, quantum est ex capite Sacramenti Pœnitentiæ; ut probat argumentum ductum à tempore necessitatis, in quo aliud pœnitens addere non valet; at ex alio capite peccabit graviter confessarius, si hunc statim absolvat: quia per hæc sola verba tam universaliter dicta non intelligit, hunc sic confitentem carere mortalibus, nisi aliquid ampliùs addatur, ut fuit modò in casu dicto n. 7. in fine.

11. Quæres iterum: Qui carens mortalibus, sic, vel simili modo confitetur, *Fateor aliqua mea peccata venialia*, vel *fateor aliqua mea peccata mortalia, aliàs confessa, & ritè remissa*, rectè confitetur?

12. Respondeo. Ad hanc quaestunculam, his verbis in simili respondet Delgadillo *loc. cit. cap. 17. n. 91.* non approbo (ait) modum confite-

di aliquorum, qui fortè ex inadvertentiâ dicunt: me accuso de duobus, aut tribus mendacijs v. g. vitæ præteritæ; isti enim non præbent materiam determinatam (supposito, quod commiserint plura mendacia) quia Disjunctiva illa habet vim relinquendi indeterminatam unam, & aliam partem illius propositionis: sicuti neque consecraret, qui habens coram se multas hostiolas; veller consecrare duas, vel tres ex illis, si illas non determinaret. Hæc ille. Quoniam verò eadem est ratio de confitente aliqua venialia, vel aliqua jam remissa mortalia, sic enim non datur materia determinata pro absolutione, idè nec ejusmodi confessionem approbaret Delgadillo.

13. Verum huic discursui responderi sic posset. In Sacramento Pœnitentiæ, jam dixit modò idem Author, validè confiteri quempiam, dicendo in genere, se peccasse venialiter. Hæc igitur Doctrina admittitur; dico, esse materiam determinatam in casu, de quo loquitur; quia in Sacramento Pœnitentiæ pro non habente mortalia, satis determinata est materia ipsius peccatum in genere; Disjunctiva ergo illa licèt relinquat indeterminatum, quodnam mendacium v. g. absolvendum sit, determinatum tamen est peccatum in genere; qui enim duo vel tria peccata venialia fatetur, jam dicit, se habere peccata; non ita in consecratione dictatum hostiarum; nam in consecratione Evcharistiæ non consecratur hostia in comuni, sed hæc: quare mirum non est, quòd nulla consecratur, si hæc non determinetur.